

חברות טובות

מחזה קצר מאת: איציק אלוני

רחוב גוש חלב 23 תל אביב

03-5225458

aloni-i@bezeqint.net

הדמויות:

מיכל.

יעל.

נועם.

מיכל: (בצד אחד של הבמה, לכיוון הקהל)

אני ויעל חברות טובות, מה זה טובות? ממש גדלנו יחד. אנחנו תמיד גלויות אחת עם השנייה. תמיד היינו כאלה שאומרות כל מה שיש על הלב. ה-כול. בזמן האחרון היא הייתה בחו"ל ורק הגיעה לארץ וכבר הכירה בחור. היא לא כל כך משוגעת עליו, אבל אני מתה עליו. רק ראיתי אותו, נדלקתי עליו. אני מתה על הריח שלו, על ריח הבושם שלו. אני חושבת שהיא מרגישה את זה. היות שאנחנו חברות טובות, אז החלטתי היום ללכת אליה ולספר לה את כל האמת.

יעל: (בצד שני של הבמה, לכיוון הקהל)

החברה הכי טובה שלי, מיכל. זו שעומדת שם. היום החלטתי להפתיע אותה. יש לי כמות גדולה של שמפו שקניתי כשהייתי עכשיו בחו"ל והיא מתה על ריח הבושם שלו ולי הוא לא עשה טוב לעור. לכן החלטתי להפתיע אותה ולתת לה את כל כמות השמפו. לה יש עור שמקבל כל סבון.

מיכל: (הולכת ליעל) היי, יעל, מה שלומך?

(השתיים מתחבקות)

יעל: בדיוק דיברתי עלייך.

מיכל: מה דיברת?

יעל: דיברתי כל מיני דברים טובים.

מיכל: קבענו שאני באה אלייך, זוכרת לא?

יעל: בטח זוכרת.

מיכל: אז מה נשמע?

יעל: נהדר, אני רק נורא ממהרת לצאת לפגישה.

מיכל: (לקהל) יו, ישר ולעניין... (ליעל) טוב, אם ככה אז איפה הוא?

יעל: עוד מעט אני אביא אותו.

מיכל: (לקהל) יו... אני מתה על הישירות שלה. (ליעל) איפה הוא?

יעל: במקלחת. הרגע התקלחתי אתו.

מיכל: הרגע? ... עכשיו עכשיו!?

יעל: כן, לא מזמן גמרתי.

מיכל: וואו... ואיך הוא? טוב?

יעל: אני אגיד לך את האמת? בשבילי הוא לא משהו מיוחד. הבעיה שלי היא עם הריח שלו, לא בשבילי.

מיכל: אני מוכרחה לגלות לך את האמת. אני מתה עליו.

יעל: כן, אני יודעת.

מיכל: איך את יודעת?

יעל: אני מכירה אותך כל כך הרבה שנים. ולמדתי להרגיש אותך.

מיכל: ואת לא...?

יעל: אני לא משוגעת אחרי הריח שלו, את יודעת שאני בברנית.

מיכל: את מספרת לי? אני לעומתך מתה על הריח שלו, הבושם שלו... בשבילי הוא... חלום.

יעל: תראי, לומר לך את האמת? הוא גדול, הוא גדול גדול. אבל לא בשבילי.

מיכל: מה זאת אומרת גדול?

- יעל: מה קורה לך, מיכל, יש קטנים כאלה ויש גדולים כאלה (מסמנת את הגדלים). ולומר לך את האמת, אני לא רוצה אותו בכל פעם שאני משפשפת, הוא עושה לי פריחה בכל הגוף.
- מיכל: עד כדי כך? יו, את בטח אלרגית אליו.
- יעל: אולי בגלל שהתקלחתי אתו פעמיים ביום.
- מיכל: (מופתעת) פעמיים ביום? וואו... (לעצמה) הוא כזה טוב?
- יעל: שלוש פעמים ביום כבר שבועיים... אני חושבת שבגלל זה הגוף שלי פיתח אלרגיה אליו.
- מיכל: בטח התאמצת יותר מדי, באמת הגזמת. אבל איך אפשר שלוש פעמים ביום?
- יעל: בייחוד כשחם, הוא הכי נעים, והריח שלו באמת משגע. כמה חבל שאני צריכה להיפטר ממנו.
- מיכל: תגידי. את מדברת איתי ברצינות?
- יעל: מיכל, על דברים כאלה לא צוחקים, בכל הרצינות. מה יש? בא לי לפנק אותך, נשבר לי ממנו ובאמת שמגיע לך.
- מיכל: אני אומרת לך, את באמת חברה טובה. תראי... אם לא אכפת לך, אני...
- יעל: מצדי את יכולה לקחת אותו עכשיו.
- מיכל: מה, את השתגעת? עכשיו? (לעצמה) אני לא יכולה להתאפק, (ליעל) נו... יעל: כן, הוא פה במקלחת.
- מיכל: רק תגידי לי מה עשיתי לך שאת כל כך...
- יעל: רך ועדין, והריח שלו משגע אחרי המקלחת, חבל שאני אלרגית אליו.
- מיכל: לא אכפת לי שהשתמשת בו, זה משמח אותי שאת מוכנה להיפטר ממנו ולהעביר לי אותו? אבל תגידי את בטוחה מאה אחוז?
- יעל: אנחנו חברות ואני בטוחה שאת היית עושה בדיוק את אותו הדבר בשבילי.
- מיכל: גם אני אם הייתי אלרגית אליו, הייתי עושה בדיוק את אותו הדבר בשבילך.

יעל: את יודעת מה? שמעתי על זוג באנגליה, שהיו מאוהבים מאוד, אבל מה, הבעל היה אלרגי לשיער של אשתו והיה חייב להתגרש ממנה. תראי, יכול להיות שאני באופן אישי, הגזמתי, כל יום, כל יום...

מיכל: ועוד פעמיים ביום.

יעל: טוב אני אלך להביא אותו... ואת תחכי כאן בסבלנות... (יוצאת)

מיכל: (לבדה) אני לא מאמינה שזה קורה לי. כל הגוף שלי צמרמורת, זה הלך יותר טוב ממה שחשבתי. (מסדרת את הופעתה) כשהוא יגיע, אני אגיד לו ישר: "אני מתה עליך?" נשמע לא טוב... אלוהים, רק שאני לא אעשה שטויות. שלא תהיה לי איזו פדיחה. (מעודדת את עצמה) קדימה, מיכל, קחי את עצמך בידיים. שלוש נשימות עמוקות (עושה נשימות עמוקות) אחת, שתיים, שלוש. להירגע!...

יעל: (חוזרת עם קרטון שמפו) זה כבד מאוד, בעצם את יכולה לקחת את כולם.

מיכל: (בשוק) ואיפה הוא?

יעל: (מוציאה מהקופסה שמפו אחד) הנה הוא תריחי, ויש עוד הרבה בפנים.

מיכל: יעל! מה תריחי? איפה נועם?

יעל: נועם? מה פתאום נועם?

מיכל: (המומה) יו... אני לא מאמינה...

יעל: רגע רגע, חשבת שאני התכוונתי לנועם?

מיכל: כן, הכול התאים.

יעל: יצאת מדעתך? שאני אתן לך את נועם שלי?

מיכל: ככה הבנתי.

יעל: מיכל, תגידי לי... את באמת שמת עין על נועם שלי? חשבת שאני אוותר על אהבה כזאת אמיתית? את חברה ממש דוחה!

מיכל: את דוחה? את שעבדת עלי דוחה! את הדלקת אותי עליו... חממת אותי...

יעל: (קוטעת אותה) עכשיו אני קולטת למה התעלקת עלי בזמן האחרון. עלוקה!

מיכל: ולך יש ראש חולני!

יעל: ולך יש ראש כחול.

מיכל: ואת דפוקה על כל הראש!

יעל: מי את בכלל שנועם ישים עלייך עין? מי בכלל ירצה לשים עלייך עין?
מי את?! סתם חולנית... חרמנית ומכוערת!

מיכל: ואת הלוואי שתקבלי הרעלה מהשמפו שלך, איך את לא מתביישת להעביר
לי את השמפו עם אלרגיה עם כל המחלות שלך?

יעל: הייתי צריכה להביא לך אותו עם רעל! חתיכת אפס...

(הן מתחילות לריב. מושכות בשער, בעיטות, צעקות, קללות...)

נועם: **(נכנס)** מה קורה כאן? (לקהל\לעצמו) מצד אחד כיף לראות בנות רבות,
ומצד שני אני צריך להפריד, חבל...
(מנסה לפריד ביניהן) מה קרה לכן...?

יעל: (בכעס) תשאל אותה! (יוצאת בכעס. פאזזה ארוכה)

נועם: (רך מאוד למיכל) מה קרה לכן?...

מיכל: סתם...

נועם: אתן חברות טובות.

מיכל: היינו...

נועם: (סוקר אותה בהתפעלות מה) את נראית דווקא גזעית אחרי מאבק.

מיכל: אני מצטערת שכך זה נראה לך.

נועם: (מתקרב אליה כדי לגעת בה) תירגעיי... אני חייב להגיד לך... אם את
מרשה לי...

מיכל: לא אכפת לי, תגיד.

נועם: נראית ממש שיגעון. את יודעת שאני מרגיש חיבור אליך?...

מיכל: תפסיק לעשות ממני צחוק...

נועם: בכל הרצינות, אני מעוניין בך... בכל פעם שאני בא ליעל אני חושב עלייך.
אני בא אליה בגללך ואני תמיד מקווה למצוא אותך פה...

מיכל: יעל החברה הכי טובה שלי ואני לא אעשה לה דבר כזה...

נועם: אבל הרגע רבתם...

(מנסה לגעת בשיער כדי ללטפו, בדיוק נכנסת יעל, השניים לא רואים אותה)

מיכל: (מתפרצת עליו בצעקות) אתה מטורף! אל תיגע בי! אל תעז לגעת בי!
אתה מגעיל אותי...!

יעל: (רואה את המריבה) מה קורה כאן?!

שתיהן מביטות אחת בשנייה ומבינות. הן מתחילות להתנפל עליו באגרופים ומכות עד שהוא בורח. שתיהן מביטות אחת ברעותה לשנייה קלה ומתחבקות.